

ITER, el gran engany

Eloi Nolla
President del Grup
Ecologista de les Terres
de l'Ebre – Ecologistes
en Acció

No han servit de res les trobades d'Aznar i Pujol a la desmantellada Central Nuclear Vandellòs I per promoure la candidatura de Vandellòs com a seu del projecte de fusió termonuclear controlada (ITER). Ni tampoc el suport dels consells comarcals i municipis diversos. Les promeses d'una nova font d'energia "neta", que a més crearà en la seva fase experimental milers de llocs de treball, han ensarronat no pocs babaus i els sectors que es mouen per interès econòmic.

Però, què és realment l'ITER? Un projecte experimental que costarà uns 5.000 milions d'euros, solament en la fase de construcció, i 5.000 milions d'euros més en la fase d'operació; per contra, no solament no donarà un sol kw, sinó que necessitarà per a funcionar pràcticament la totalitat de la producció de la tèrmica de gas de cycle combinat que es construeix al mateix municipi de Vandellòs. L'ITER necessitarà també una dotació d'aigua de 8'5 hm³/any, és a dir el 6,75% de la concessió del minitransvasament, i finalment generarà 40.000 tones de ferralla radioactiva. Tot això servirà perquè, en el millor dels casos, s'obtinguin resultats a partir de l'any 2035.

Si finalment aquest projecte té èxit, quin tipus d'energia tindrem? La fusió nuclear consisteix a fer servir dos isòtops de l'hidrogen, el deuteri i el triti, i un moderador, el liti; el resultat és la formació d'heli. La reacció produïda farà més fràgil la cubeta del reactor, que s'haurà d'anar substituint, amb la qual cosa tindrem dues fonts generadores d'un considerable volum d'elements radioactius.

Les conseqüències d'apostar per aquest tipus d'energia centralitzada, que perpetua l'actual model de fissió nuclear i de combustibles fòssils, seran un retrocés significatiu en la recerca al voltant de les energies sostenibles, el pressupost de la Unió Europea per a totes les energies sostenibles (810 milions d'euros) serà sensiblement inferior al que la mateixa Unió destinarà a l'ITER (uns 940 milions d'euros).

S'ha confirmat la malaptesa d'Aznar, posant-se de cul a països amb un gran pes dins la Unió Europea, com són Alemanya i França, per culpa del conflicte de l'Iraq, una actitud que no li ha estat favorable a l'hora de l'elecció de la candidatura europea. No oblidem, però, que ara Caradache ha de competir amb les candidatures de Rok kasho-mura (Japó) i amb la de Clarington (Canadà). En altres paraules, tot fum!

Ramon Folch L'endemà...

—Governi qui governi, sembla obligat a abordar la reforma de l'Estatut com a procés

constituent.

—L'actual Estatut de transició post-franquista no satisfà moltes de les necessitats d'avui. Adequar-lo al present és com comprar roba nova a un fill que ha crescut, és a dir una necessitat imperiosa. És estúpid, o malintencionat, dir que és perillós voler sabates del peu que realment calces.

—Els partits catalans acceptaran el medi ambient com a dret fonamental?

—El medi ambient no és cap dret, és un fenomen. És el context material en què passa tot. El dret és poder-ne dis-

posar en condicions adequades per a la salut física i mental i per al bon funcionament del sistema socioeconòmic.

—El Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la declaració de principis sobre els drets humans i el medi ambient.

—Sí, però, com deia Groucho Marx: "Aquests són els meus principis, i si no li agraden, en tinc més..."

—La Constitució espanyola considera el medi ambient un principi rector; França l'adopta com un dret fonamental...

—La constitució en què jo penso dona les qüestions d'higiene ambiental per debatudes i acceptades, i es preo-

cupa per coses més avançades, però la realitat en què vivim encara considera com a objectius coses que no haurien de passar de premisses. De fet, el deteriorament ambiental és l'expressió d'un sistema socioeconòmic deficient. Em temo que el senyor Chirac, i no parlem de la tronada dreta espanyola, estan a punt de descobrir la màquina de vapor en matèria socioambiental i sostenible.

—Convé la creació del síndic ambiental?

—Si és per cobrir l'expedient, no. Si té competències de fiscal, potser sí.

Jordi Bigues